

ISSN 0355-4791

baptria

Suomen Perhostutkijain Seura r.y.
Lepidopterologiska Sällskapet i Finland r.f.

VOL 12 1987 N:o 1

BAPTRIA

Julkaisija — Utgivare

Suomen Perhostutkijain Seura ry.
Lepidopterologiska Sällskapet i Finland r.f.
P. Rautatiekatu 13, 00100 HELSINKI

Ilmestyminen — Utkommer

4 numeroa vuodessa — 4 häften per år
Jäsenlehti, tilaushinta jäsenille 50,—
(=jäsenmaksu), ulkopuolisille 100,—
Prenumerationspris 50,— för medlemmar, 100,— för
icke medlemmar

Mainokset — Annonser

takakansi — bakpärm	700,—
1/1 sivu — sida	500,—
1/2 sivu — sida	300,—
1/4 sivu — sida	200,—

Julkaisun tarkoitus

Julkaisu toimii yhdyssihteenä julkaisijaseuran jäsenten ja eräiden tieteellisten seurojen ja laitosten välillä kuten seuran aiemmin julkaisemat kiertokirjeet. Tarpeen vaatiessa lähetetään muita tiedotuksia sisältäviä kirjoja jäsenille. Julkaisu sisältää seuran kuukausikokousten tieteellisen aineiston, kuten esitelmien lyhennelmät ja tiedonantot ym. sekä seuran toimintaan liittyvät ilmoitukset ja tiedustelut. Kokouksutsut ja ennakkotiedot ohjelmista ilmoitetaan tämän lehden palstoilla.

SUOMEN PERHOSTUTKIJAIN SEURA ry. LEPIDOPTEROLOGISKA SÄLLSKAPET I FINLAND rf.

Kokoukset

Varsinaiset kokoukset pidetään yleensä kuukauden toisena keskiviikkona, paitsi tammi- ja syyskuussa kolmantena, kuitenkin kesäkuukausia lukuunottamatta, HY eläintieteen laitoksen suuressa luentosalissa klo 18.30 lähtien. Nuorisajaoston kokoukset ovat aina viikkoa ennen seuran varsinaisia kokouksia samassa paikassa klo 18.30 lähtien. Tarkemmat tiedot kokouksista ilmoitetaan jäsenille Baptriassa.

Hallitus — Styrelse

Puheenjohtaja — Ordförande
Erkki M. Laasonen (Vyökätkä 9 B 13, 00160 HKI, puh. 90-630 395)
Varapuheenjohtaja — Viceordförande
Rauno Väisänen (Teljäntie 7 B 16, 00350 HELSINKI, puh. 565 2263)
Sihteeri — Sekreterare
Jari Kaitila (Koivumäentie 18 A 26, 01230 VANTAA, puh. 90-566 1387)
Rahastonhoitaja — Skattmästare
Erkki Franssila (Sulkapolku 6 B 42, 00370 HKI, puh. 90-557 881, postiisiirtotili 26858-3)
Jäsenet — Medlemmar
Antti Aalto (Anttilantie 10, 05840 HYVINKÄÄ, puh. 914-208 85)
Magnus Landtman (Brändö parkvägen 44 A, 00570 HFORS, tel. 90-689 242)
Pirkka Utrio (Pajalahdenkatu 29 A 9, 00200 HKI, puh. 90-678 451)

Nuorisajaosto — Ungdomssektionen

Puheenjohtaja — Ordförande
Lauri Kaila (Ulvilantie 19 g 22, 00350 HKI, puh. 90-551 207)
Sihteeri — Sekreterare
Roger Wallenius (Laivurinkatu 33 D 73, 00150 HKI, puh. 90-633 697)

Toimituskunta — Redaktion

Päivö Somerma, päätoimittaja (Laiduntie 18 as 8, 02300 ESPOO, puh. 90-801 2860)
Timo Leponiemi, toimitussihteeri (pl 95, 04301 HYRYLÄ, puh. 90-256 074)
Pekka Vakkari, tieteellinen toimittaja (Kruununhaankatu 4 B 20, 00170 HKI, puh. 90-655 747)
Magnus Landtman, svensk resumé
Armas Järvelä, mainokset
Erkki M. Laasonen
Jari Kaitila

Muut virkailijat — Övriga funktionärer

2. sihteeri — 2. sekreterare
Henry Holmberg (Vainiopolku 7, 00700 HKI, puh. 90-354 981, arkistoasiat)
Jäsen sihteeri — Medlemssekreterare
Markku Savela (Kontulankuja 5 D 32, 00940 HKI, puh. 90-303 409; osoitteenmuutokset, jäsenmaksut)
Tiedonantosihteeri — (meddelanden)
Seppo Repo "makrot" (Vaahtokuja 5 G 73, 01600 VANTAA, tel. 90-563 4585) ja
Ilkka Kontuniemi "mikrot" (Henrik Borgströmintie 5 B 16, 00840 HKI, puh. 90-698 4293)
Kirjastonhoitaja — Bibliotekarie
Jorma Wettenhovi (Haapasaarentie 9 C 326, 00960 HKI)
Keräilytarvikkeiden välittäjä — (insamlingstillbehör)
Mikael Sinervirta (tarvikkeita saatavana kokousten yhteydessä; postitilaukset osoitteella: Ajourinkatu 21 A 1, 11100 RIIHIMÄKI, puh. 914-719 595)

Ladonta: Valolatomo Hietavirta 7y

Paino: Yliopistopaino

HELSINKI 1986

Aurinkoyökkönen (*Panemeria tenebrata*) — luultua yleisempi ja laajemmalle levinnyt esiintymisalueellaan?

Timo J. Hokkanen & Hannu Hokkanen

Johdanto

Panemeria tenebrata Sc. on pieni ja kaunis päivällä lentävä yökkönen, jota pidettiin vielä 1970-luvun alussa suurharvinaisuutena — toukkaakaan ei tunnettu Suomesta (Seppänen 1970). Laji on nyttemmin opittu tuntemaan paremmin ja lisää esiintymispaikkoja on löydetty, mutta edelleen sitä pidetään harvinaisena ja hyvin paikoittaisena. Laji on eurooppalainen, Skandinaviasta on vain muutama löytö Suomen ulkopuolelta (Mikkola ja Jalas 1979). Uhanalaisten eläinten ja kasvien suojelutoimikunnan (UHEKS) mietinnössä (Komiteanmietintö 1985:43) laji luokitellaan harvinaiseksi ja sitä katsotaan uhkaavan metsänhoitotoimet lehdissä sekä paikoin rakentaminen.

Suomessa pääasiallinen esiintymisalue on kaakkois- ja itäosissa maata (Mikkola & Jalas 1979), lisäksi perhosta on tavattu Pohjois-Pohjanmaalta (Valle 1940). *Panemeria tenebratan* esiintyy kosteilla niityillä, puronvarsissa jne. (Valle 1940, Mikkola ja Jalas 1979, Mattila 1983) eikä lajin ole todettu juuri eksoottisen elinympäristön ulkopuolelle. *Tenebrata* lentää varsinkin kesäkuussa ja käy erityisesti kurjenpolven (*Geranium*) ja ravintokasvinsa tähtimön (*Stellaria*) kukilla. Suomessa ravintokasviksi mainitaan vain lehtotähtimö (*Stellaria nemorum*) (Mikkola ja Jalas 1979), ulkomailla tähtimöt (*Stellaria*) ja härkit (*Cerastium arvense*, *C. holosteoides*, *C. glomeratum*) (Koch 1972). Eurooppalaisissa kirjallisuustiedoissa (Bergmann 1954, Hoffmeyer 1962, Koch 1972) *P. tenebratan* sanotaan esiintyvän hyvin monenlaisissa ympäristöissä — metsäniityil-

lä, tienvarsilla, kesantomailla, niityillä, puutarhoissa, vuoristossa jne. rehevähköillä paikoilla missä vain ravintokasvia tavaataan.

Panemeria tenebrata on pieni perhonen ja se on monesti vaikea havaita, jos sitä ei tiedä etsiä. ”Suurperhosia” harrastavalta se voi livahtaa ”mikrona”. Tämän kirjoituksen tarkoituksena on tarkastella *Panemeria tenebratan* elintapoja, perhosen esiintymistä paikallisesti sekä esiintymisen suhdetta elinympäristön muuttumiseen lajin tuntemisen lisäämiseksi. Kirjoitus perustuu kirjoittajien havaintoihin ja kirjallisuustietoihin, lisäksi ovat avustaneet Markku Liljebblad (ML), Olli Marttila (OM) ja Jari Mattila (JM). Lajin nykyinen levinneisyys ja elinympäristöjen ääripää on tarkoitus selvittää tarkemmin, samoin lajin biologiaa ja elinympäristöjen muuttumisesta johtuvia populaatiovaihteluita — kirjoituksen lopussa on tutkimustietopyyntö kaikille lajista tietäville.

Materiaali ja menetelmät

Panemeria tenebrataa ja sen elinympäristöä on havainnointi Lahdessa (JM), Lappeenrannassa (ML), Imatralla (OM) sekä Parikkalassa ja Joensuussa. Pääosa aineistosta on Parikkalasta ja Joensuusta vuosilta 1972—1986. Tiedot tähän esitutkimukseen on kerätty havainnoimalla ja tekemällä kasvillisuuden peittävydestä muutamia analyysiruutuja.

Tutkimusalueet

PARIKKALA (682:63, 683:63): useita paikkoja eri puolilla pitäjää, voidaan jakaa karke-

asti kahteen tyyppiin:

1. Kuivat, aurinkoiset etelärinteen niityt. Kasvillisuus on pääasiallisesti heiniä ja kuivuuista kestäviä ruohoja (mm. *Viscaria vulgaris*, *Anthoxanthum odoratum*, *Agrostis tenuis*, *Stellaria graminea*, *Cerastium fontanum*, *Phleum pratense*, *Alopecurus pratensis*).

2. Lehdot ja lehdon reuna-alueet. Nämä alueet ovat huomattavasti edellisiä kosteampia ja varjoisampia, kasvillisuus on rehevää ja monimuotoista. Valtalajeja ovat sanikkaiset (*Pteridium aquilinum*, *Matteuccia struthiopteris*, *Athyrium filix femina* jne.), mesiangervo (*Filipendula ulmaria*), lehtotähtimö (*Stellaria nemorum*), vattu (*Rubus idaeus*), tesma (*Milium effusum*) sekä kuivemmillä alueilla maitohorsma (*Chamaenerium angustifolium*) ja nokkonen (*Urtica dioeca*). Puusto alueilla on melko tiheä lepikko ja kuusitaimikko.

JOENSUU (694:64): useita paikkoja melko lähellä toisiaan lähellä kaupungin keskustaa. Paikat ovat kuivia tai melko kuivia ja aurinkoisia, mutta kosteuden perusteella voidaan kuitenkin tehdä periaatteellinen kahtiajako:

1. Erittäin kuivat eteläpuoleiset ranta-alueet. Kasvillisuus on vain laikuttaista. Kaikissa ranta-alueen paikoissa, joissa *P. tenebrata* tavattiin, oli osa kasvillisuusruudusta kuivaa, kasvitonta aluetta. Valtalajeja olivat apilat (*Trifolium pratense*, *T. repens*), kortteet (*Equisetum arvense*), nurmilauha (*Deschampsia caespitosa*), nurmiröllä (*Agrostis capillaris*) sekä nurmihärkki (*Cerastium fontanum*).

2. Kuivat tai melko kuivat nurmikko- ja niittyalueet. Kasvipeite on yhtenäinen, mutta kuivemmillä nurmikkoalueilla yksipuolinen — natoja (*Festuca*) ja röllejä (*Agrostis*) sekä härkkiä (*Cerastium fontanum*). Hieman kosteammilla alueilla valtakasveja ovat muutamat heinät — nurmilauha (*D. caespitosa*), nurmipuntarpää (*Phleum pratense*) ja tuokusimake (*A. odoratum*). Ruoholajisto on monipuolinen, mutta peittävyys pieni. Yleisiä lajeja ovat apilat (*T. pratense*, *T. repens*, *T. hybridum*), virnat (*Vicia*) sekä härkit (*Cerastium arvense*, *C. fontanum*) ja tähtimö (*S. graminea*).

LAPPEENRANTA (677:56): alueet ovat kaupungin keskustan tuntumassa, paikoittainen vaihtelu on melko suurta (kuivasta kankaasta kosteisiin niittyihin). Parhaat paikat ovat rehevänpuoleisia rantapenkkoja, tienpientareita ja kesantoniittyjä.

IMATRA (678:59): Mellonmäki — esiintyi kuivalla paikalla tekemuotona syntyneen mäen rintessä, jota eroosio kulutti. Populaatio hävisi tiettävästi 70-luvun lopulla, kun mäkeä korotettiin.

LAHTI (676:42): useita alueita eri puolilla kaupunkia lehtomaisissa puronotkelmissa ja

järvenrannoilla. Kasvillisuus rehevää, runsaasti lehtotähtimöä (*S. nemorum*) ja härkkejä (*Cerastium*).

Lentoaika- ja aktiivisuushavaintoja

P. tenebratan lentoaikaa on pääasiassa kesäkuu (Mikkola ja Jalas 1979). Kevään aikaisuu- den tai myöhäisyyden mukaan lennon alku vaihtelee: Lahden alueella lentoaika on ollut kesäkuun puolivälistä kuun loppuun, yleensä toisella ja kolmannella viikolla, havaintoja on myös kuun alusta. Pääasiallinen lentoaika on ollut Lappeenrannassa jo kesäkuun ensimmäisillä viikoilla ja Parikkalassa hieman myöhemmin, kesäkuun toisella ja kolmannella viikolla. Myös Joensuussa suurin osa havainnoista on kesäkuun puolenvälin tienoilta tai sen jälkeen. Vuodelta 1982 havaintoja Joensuusta on vielä heinäkuun alusta — 2.7. saatiin useita yksilöitä.

Aurinkoyökkönen on nimensä mukainen — se liikkuu lähes yksinomaan kirkkaassa aurinkopaisteessa, mieluiten lämpiminä, tuuletto- mina päivinä. Kovalla tuulella, aurinkoyökkö- nen ei häiritynäkään lennä kuin pienen mat- kan häirintäpaikasta. Auringon mennessä pil- veen aktiivisuus pienenee olemattomiin ja per- hoset jäävät kookottamaan paikoilleen kukkiin, pilvisenä päivänä lajia on vaikea löytää ollen- kaan.

Avoimilla paikoilla laji on liikkeessä aamuvahaisesta pitkälle iltapäivään. Lehtoalueil- la auringon vaikutus on peittävämpi kasvilli- suus rajoittavat aktiivisuuden niihin tunteihin, jolloin aurinko paistaa parhaiten *Stellaria* ja *Cerastium*-kasvustoihin. Ympäriöivän kasvilli- suuden varjot siirtävät aktiivisuusalueen au- rinkoisiin paikkoihin.

Panemeria istuskelee mielellään kukissa päi- vää paistattamassa ja mettä imemässä. Kirjalli- suushavainnot asiasta ovat varsin vähäiset — Mikkola ja Jalas (1979) mainitsevat kurjenpol- ven (*Geranium*) sekä tähtimöt. Lappeenran- nassa suosikkeja ovat voikukat (*Taraxacum*) (ML), Parikkalassa ja Lahdessa havaintoja on vain *Stellaria nemorum*ilta ja Joensuussa *Cerastium arvenselta*, *C. fontanum*ilta ja *Stellaria graminealta*. Muutamia lyhyitä pysähdyksiä on havaittu myös niittykeinillä (*Ranunculus acris*).

Joensuun ja Parikkalan lukuisten havainto- jen perusteella laji on varsin tarkka mesiravin- tokasvistaan. Osasyynä lienee se, ettei ko. alu- eilla ole niihin aikoihin ollut juuri muita kasve- ja kukassa eikä valkokukkaisia kasveja lain- kaan. Joensuussa samalla paikalla kasvoi sekä *Cerastium fontanumia* että *C. arvensea* — *P.*

tenebrata valitsi aina suurempikukkaisen *C. arvensen*, vaikka vierellä oli myös *C. fontanumia* ja *Stellaria graminea*. Vaihtaessaan kukkaa perhonen nousi puolisen metriä ja lensi enintään 1—2 metriä seuraavalle kukalle.

Elinpaikoista ja niiden muuttumisesta

Panemeria tenebrata viihtyy sekä kuivilla että kosteilla biotoopeilla. Lappeenrannassa, Imatralla, Parikkalassa ja Joensuussa laji on löydetty kuivilta alueilta ja myöhemmin myös kosteammilta. Esiintyminen ei ole sidoksissa lehtotähtimöön, mutta suurimmat yksilömäärät ovat löytäneet nimenomaan lehtotähtimöalueilta (Lahti, Parikkala). Joensuussa, Lappeenrannassa ja monin paikoin Parikkalassa ei lehtotähtimöä löytynyt lainkaan alueilta, joilta perhosta löytyi.

Parikkalassa 1972—1976 parin aarin alueella liuskeli perhosia kymmenittäin, yhdellä silmäyksillä sattoi havaita parhaimmillaan 5—10 yksilöä. Lehtotähtimön peittävyys (kenttäkerroksessa) huippualueilla oli 30—70 %.

Lehtotähtimö oli päässyt valta-asemaan lehdon kenttäkerroksessa, kun tiheää leppäpuustoa oli harvennettu kuusentaimien takia. Keinotekoinen tilanne ei kestänyt kauan ja v. 1982, jolloin peittävyysanalyysejä tehtiin enemmän näiltä alueilta, ei *P. tenebrata* tavattu entisiltä huippualueilta enää yhtään yksilöä. *Stellaria nemorumia* oli kenttäkerroksessa vielä runsaasti, mutta se ei kukkinut ja kokonaisuutena kasvillisuus oli voimakkaasti umpeutunutta. Kuusi valtasi lehdon.

Samanaikaisesti läheisillä alueilla, joilla aiemmin ei ollut lainkaan *P. tenebrata*, oli tehty hakkuita ja päällyspuusto oli poistettu kokonaan kuusentaimien tieltä. Kun *Stellaria*-le tuli elintilaa, se lisääntyi nopeasti ja *Panemeria* vaihtoi paikkaa: v. 1982 esiintymän painopiste oli jo uudella alueella. Kasvillisuuden sukkessio eteni kuitenkin hyvin nopeasti ja 1986 nämä uudetkin alueet alkoivat olla tyhjiä, vain harvoja yksilöitä havaittiin. Maitohorsma ja nokkonen olivat valtalajeja.

Kannan säilyminen Parikkalan lehdoissa on toistaiseksi turvattu, koska laajalla alueella on lehtotähtimöä harvana kasvustona. Aurinkoyökkönen on laajentanut selvästi elinpiiriään lehdossa ja sen ympärillä juuri näille harvan *Stellaria*-tiheyden alueille. Lähialueiden hakkuut parantanevat perhosen mahdollisuuksia jälleen lisäämällä valoisia lehtotähtimöalueita.

Kuivilla alueilla kanta on ollut vakaa. Yksilömäärät sekä Joensuussa että Parikkalassa ovat kuivilla alueilla pienet, mutta niin kauan kuin alueet pysyvät avoimina, kanta säilynee elinvoimaisena.

Kasvillisuuden sukkessio lienee tärkeämpi syy katoamiseen kuin ihmistoiminta sellaisenaan. Laji kestää hakkuut, mutta välillisesti ihmistoiminta vaikuttaa esiintymiseen suuromalla tietynlaisia, yksipuolisia sukkessiomalleja. Niityillä ei ole ojanpientareita salaojituksen takia, niitylajisto yksipuolistuu, lehdot metsitetään kuusikoiksi. Perhosen elinympäristöt katoavat ja yksilömäärät vähenevät, vaikka laji tulee toimeen varsin monenlaisilla alueilla.

Totaalinen tuho seuraa nopeasti vain silloin, kun esiintymisalueille rakennetaan tai ne muusta syystä peitetään, niityt kynnetään jne.

Kirjallisuus

- Bergmann, A. 1954. Die Grossschmetterlinge Mitteldeutschlands, Band 4/2. Eulen. — Urania-Verlag GmbH. Jena. ss. 831—833.
- Hoffmayer, S. 1962. De Danske Ugler. 2den udgave. — Universitetsforlaget i Aarhus. 380 s.
- Koch, M. 1972. Wir bestimmen Schmetterlinge. Band 3. Eulen. — Neumann Verlag. 288 s.
- Mattila, J. 1983. Lahden ja lähialueiden suurperhoslajiston piirteistä, erikoisuuksista ja esiintymisestä. Raportti. — Lahden kaupungin elintarvikelaboratorio. Lahti. 8 s. + liitteet.
- Mikkola, K. & Jalas, I. 1979. Suomen Perhoset. Yökköset 2. — Suomen Perhostutkijain Seura/Otava. 304 s.
- Seppänen, E.J. 1970. Suomen Eläimet 14: Suomen suurperhostoukkien ravintokasvit. — WSOY. Porvoo-Helsinki. 179 s.
- Uhanalaisten eläinten ja kasvien suojelutoimikunnan mietintö 1985. II Suomen uhanalaiset eläimet. — Komiteanmietintö 1985:43. Ympäristöministeriö, Helsinki. 466 s.
- Valle, K.J. 1940. Suomen eläimet 4: Suurperhoset III, Yökköset. — WSOY. Porvoo-Helsinki. 483 s.

**Solflyet (*Panemeria tenebrata*) —
allmänare och vidare utbrett inom sitt
förekomstområde än man trott?**

Panemeria tenebrata är ett liten på dagen flygande nattfly, som i början av 70-talet ansågs som en storsällsynhet, man kände inte ens larven från Finland. Man har sedermera lärt sig känna arten bättre och ytterligare fyndplatser har tillkommit, men flyet hålls för sällsynt och mycket lokalt.

Arten är europeisk, från Skandinavien känner man blott enstaka fynd utanför Finland. I skyddskomiteens betänkande över hotade djur och växter klassifieras arten som sällsynt, samt hotad av skogsvårdsåtgärder i lundar och ställvis av bebyggelse.

Det huvudsakliga utbredningsområdet är i Sydöstra och Östra Finland och därutöver är arten anträffad i Norra Österbotten. Solflyet förekommer på fuktiga ängar, i bäckdalar och har enligt litteraturen icke i allmänhet förrirat sig utanför sitt förekomstområde. *Tenebrata* flyger i juni och besöker speciellt blommor av näva (*Geranium*) och sin näringsväxt stjärnblomma, arv (*Stellaria*).

I Finland anges näringsväxten vara lundarv (*Stellaria nemorum*), utomlands *Stellaria*- och *Cerastium*arter och i europeisk litteratur anges *tenebrata* trivas på ett flertal frodigare biotoper, där blott näringsväxten förekommer.

Tenebrata är en liten fjäril som mestadels är svår att observera om man ej vet att se efter den, arten kan lätt förväxlas med en småfjäril. Artikeln strävar till att skildra artens biologi, förekomst och förekomstens beroende av förändringar i levnadsmiljön.

Panemeria tenebrata och dess biotoper har iakttagits i Lahtis, Villmanstrand, Imatra, Parikkala och Joensuu. Största delen av materialet är från Parikkala och Joensuu mellan 1972 och 1986.

Arten förekommer i Parikkala på ett flertal ställen, grovt sett på två slags lokaler:

1. Torra, soliga sydliga backslutningar dominerade av gräs och torrmarksörter, Bl.a. *Viscaria vulgaris*, *Antoxanthum odoratum*, *Agrostis tenuis*, *Stellaria graminea*, *Cerastium fontanum*, *Pleum pratense* och *Alopecurus pratensis*.
2. Lundar och dessas randområden, vilka är betydligt fuktigare och skuggigare, växtligheten är frodig och mångskiftande. Dominerande är ormbunkväxter, *Pteridium aqu-*

lium, *Matteuccia struthiopteris*, *Athyrium filix-femina* o.s.v., älggräs *Filipendula ulmaria*, lundstjärnblomma *Stellaria nemorum*, hallon *Rubus ideus*, hässlebrodd *Milium effsum*, samt på torrare ställen duntrav *Chamaenerium angustifolium* och nässla *Urtica dioeca*. Trädbeståndet är tämligen tät alskog och granplantering.

I Joensuu på flere ställen nära varann och stadens centrum, principiellt på två slag av lokaler:

1. Mycket torra sydliga strandområden med vegetation blott fläckvis avbruten av kalytor. Dominerande växter var klöver *Trifolium pratense* och *repens*, fräken *Equisetum arvense*, tuvåtel *Deschampsia caespitosa* rödven *Agrostis capillaris* och hönsarv *Cerastium fontanum*.
2. Torra eller relativt torra gräs- och ängsmarker med enhetlig vegetation, på de torrare ställena dock ensidigare med svingel *Festuca*, rödven *Agrostis* och hönsarv *Cerastium fontanum*. På fuktigare ställen dominerar några gräs, tuvåtel *D. caespitosa*, timotej *Phleum pratense* och vårbrodd *Anthoxanthum odoratum*. Av örterna är klöverarterna *T. pratense*, *repens*, *hybridum*, vicker *Vicia* och arvarna *Cerastium arvense*, *fontanum* samt stjärnblomman *S. graminea* vanliga.

I Villmanstrand förekommer *tenebrata* nära stadens centrum på ett flertal lokaler från torra hedar till fuktiga ängar, bäst vid frodiga ban- och vägkanter och trädesängar.

Imatrapopulationen syns ha dött ut i slutet av 1970-talet efter att man höjde på en konstgjord backe på vars sluttning arten funnits.

I Lahtis stad förekommer *tenebrata* på ett flertal ställen i lundartade bäckdalar och vid sjöstränder med riklig vegetation, främst lundstjärnblomma *S. nemorum* och arvar *Cerastium*.

Solflyet flyger som livligast under andra och tredje veckan i juni, men i allmänhet månaden ut, få exx är funna de första dagarna i juli. Arten flyger vanligen blott i klart solsken under varma och i regel vindfria dagar. Då solen går i moln avstannar flygaktiviteten och exemplaren blir sittande på blommor, under mulna dagar är *tenebrata* mycket svårfunnen. På öppna platser rör sig arten från tidig morgon till långt på eftermiddagen. Inom de mörkare

lundarna flyger arten under den tid då *Stellaria* och *Cerastium*bestånden bäst belyses av solen. *Tenebrata* solar sig gärna på blommor och suger honung. I Villmanstrand föredrar arten maskros (*Taraxacum*) och i Parikkala och Lahtis finns observationer blott från lundstjärnblomma (*S. nemorum*) och i Joensuu från arvar (*Gerastium arvense, fontanum*) samt grässtjärnblomma (*Stellaria graminea*). Solflyet har ibland även satt sig på solöga (*Ranunculus acris*). I Joensuu syntes solflyet föredra den storblommigare fältarven (*Cerastium arvense*) i konkurrens med *C. fontanum* och *Stellaria graminea*. Fjärilen flyger högst 1—2 m på en halv meters höjd då den byter blomma.

Tenebratas maximala förekomst i Lahtis och Parikkala är vid bestånden av lundstjärnblomma. I Parikkala kunde 5—10 exx per gång iakttas på för granplantering röjd almark där lundstjärnblomman som bäst upptog 30—70 % av fältskiktet på ett område av ett par ar. Efter några år förmådde icke *Stellaria nemorum* mer blomma, då lunden höll på att växa igen med granar och *tenebrata* fanns ej i ett enda ex på sitt forna maximumområde. På områden bredvid hade utförts huggning för granplantor och *Stellaria* fick där nytt livsrum, varför även solflyet flyttat till dessa områden, vilka numera efter några år (3—4) börjar bli fjärilsfattiga eftersom undervegetationen domineras av duntrav och nässlor. Populationsvariationen och flyttningarna har varit typiska för lundområdena i Parikkala, där solflyets fortbestånd verkar tryggat av ett glest men vidsträckt bestånd av lundstjärnblomma.

På de torrare områdena i Joensuu och Parikkala har individmängderna varit mindre men solflybestånden konstanta, uppenbarligen så länge områdena hålls öppna.

Författarna önskar därutöver ytterligare uppgifter om artens alla fyndplatser och ekologi för fortsatta studier. Adress i huvudtexten.

ML

Tutkimustietopyyntö

Jatkaaksemme tutkimuksia *Panemeria tenebrata* ja sen biologiasta, haluaisimme tietoja kaikista perhosen löytöpaikoista sekä havainnottoja lajin ekologiasta. Kaikki havainnot ovat tervetulleita, koska löytöpaikkoja on toistaiseksi melko vähän. Tarkat esiintymispaikkatiedot jäävät tutkijoiden tietoon, eikä niitä ole edes välttämätöntä paljastaa, mikäli tiedot ovat muuten saatavissa.

Olemme kiinnostuneita kaikista perhosen elintapoihin liittyvistä havainnoista sekä kasvillisuudesta ja sen kehittymisestä, mikroilmastosta, esiintymän tunnetusta iästä ja yksilömäärästä vuosien varrelta ja alueiden tulevaisuudesta (uhkaavatko hakkuut, rakentaminen jne).

Tiedot *Panemeria tenebrata*sta voi lähettää osoitteella:

Timo J. Hokkanen
Joensuun Yliopisto
Biologian laitos
PL 111
80101 JOENSUU 10

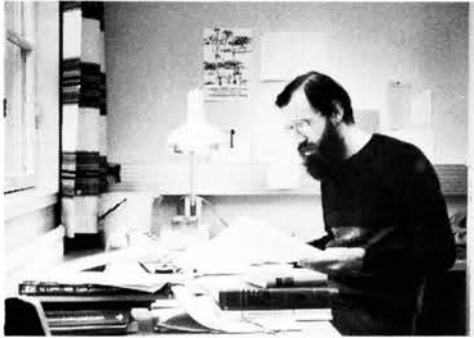
Tiedotuksia jäsenistölle

Mikrosymposio

SPS järjestää yhdessä Helsingin Hyönteistieteellisen Yhdistyksen kanssa mikrosymposion Pyhtään Kaunissaarella ja sen ympäristössä 8.—12.7.87. Majoitus järjestetään kahden hengen huoneissa Kaunissaarella ja liikkuminen lähistön saariin moottoriveneillä. Symposioon osallistumisilmoitukset (sitova) kirjeitse sihteerin osoitteeseen. Lähinnä kuljetusten vuoksi osallistumismäärä on rajoitettu, joten osallistujat otetaan ilmoittautumisjärjestyksessä. Toimi nopeasti.

JPK

JORMA KYRKI IN MEMORIAM

Suomen Perhostutkijain Seuran varapuheenjohtaja, filosofian lisensiaatti Jorma Kyrki kuoli kotonaan Rovaniemellä 35-vuotiaana 9.11.1986 yllättävään tautikohtaukseen.

Jorma Kyrki oli syntynyt Turussa 2.12.1950, kävi siellä koulunsa ja opiskeli Turun Yliopistossa filosofian kandidaatiksi asti. Opinnot jatkuivat Oulun Yliopistossa, jossa Jorma Kyrki suoritti filosofian lisensiaatin tutkinnon v. 1985 ja jossa hänen väitöskirjatyönsä oli jo loppusuoralla. Hänen työpaikkoinaan olivat mm. Tampereen museon luonnontieteelliset kokoelmat, Oulun Yliopiston Eläintieteen laitos ja viimeksi Lapin Maakuntamuseon Luonnontieteellinen osasto, jossa hän oli pari vuotta työskennellyt amanuenssina.

Jorma Kyrkin perhostieteellinen ura oli todella lupaavassa alussa. Hänen päätutkimuskohteenaan oli kehrääjäkoiden (Yponomeutoidea) yläheimon systematiikan selvittely maailmanlaajuisin vertailu-

materiaalein. Maailmanlaajuisuus, puutuvien todistuskappaleiden sitkeä metsästyks ja odotus ja tosiasioiden täsmällinen esitys kuvaavat hyvin Jorma Kyrkin huolellista paneutumista ongelmiin. Jorma Kyrki työtovereineen kuvasi myös kaksi tieteelle uutta pikkuperhosta Elachista eskoin ja Eudonia aequaliksen, joista jälkimmäisen kuvaus ei vielä ollut ehtinyt ilmestyä hänen kuollessaan. Hän löysi ainakin 14 maallemme uutta perhoslajia ja oli mukana monen muun lajin selvittelyssä. Viimeisimpänä hän kertoi meille Phylonorhycter pastorelluksesta lokakuun kokouksessa 1986. Hän selvitteli — jälleen monien työtoverien avustamana — ainakin kymmenen suomalaisen, usein todella hankalan, pikkuperhosen elintavat. Suurimmassa kiitollisuudenvelassa Seuramme on Jorma Kyrkille hänen kokoamastaan pikkuperhosten maakuntalevinneisyyden luettelosta, hänen asiantuntija-avustaan monessa periaateongelmassa ja hänen toiminnastaan Seuran varapuheenjohtajana — siinäkin aivan liian lyhyen ajan. Kaiken muun lisäksi häneltä riitti vielä aikaa toiselle sektorille, musiikin harrastukseen.

Jorma Kyrkissa menetti pikkuperhostutkimus maassamme ja kaikkialla maailmassa lupaavan ja syvällisen tutkijan. Seuramme menetti asiantuntevan ja tasa-puolisen johtohenkilön. Ja me työtoverit ja ystävät menetimme hyvän tahtoisen, rauhallisen ja innokkaan tutkija- ja retkikumppanin.

Erkki M. Laasonen

Kunniajäsenyyksiä

Hyvä Veli Walter

En aio käydä läpi kaikkia laajoja ansioitasi, haluan vain sanoa muutaman sanan siitä, mitä olet tehnyt seuramme ja meidän perhostutkijain hyväksi.

Olet seuramme perustajajäsen ja hallituksen jäsen olit 10 ensi vuotta. Kiertokirjeitä ja Baptrioita selailllessani olen löytänyt toistakymmentä pitämääsi esitelmää — melanismista, aberratioista, muuntelusta ja siipisurkastumista. Olet kertoillut meille tutkimusretkistäsi Tvärminnen seudulle, Itävaltaan ja Etelä-Espanjaan. Nuorimmasta päästä on kirjoituksesi perhosten valokuvaamista Baptriassa ja osallistumisesi tuomarina ja tulkkina moniin valokuvauskilpailuihimme.

En ole voinut tavoittaa kaikkia hyönteisjulkaisujasi, siksi aivan pintapöyhäisy. Eturivissä varmaan ovat julkaisusi Suomen Coleophoridaeista ja nuo monet lajin kuvaukset useistakin eri mikroryhmistä, vaikkapa vain silloin Stomopteryx nyt Aproaerema karvoneni ja Scythris silloin sp. Kuusamosta, nyt fuscoputerella paljon myöhemmin. Utsjoellakin näyt käyneen, samoin olet lampustanut Helsingissä kasvitieteen puutarhassa.

Olen varma, ettei aktiviteettisi meidän hyväksi suinkaan ole lopussa. Joten sallitko vain yhden edotuksen monien muiden töittäsi lisäksi. Kuulisimme joskus mielellämme Kolmperän havainnoistasi, vaikkapa pitkän ajan runsausvaihteluista niissä.

EML

Hyvä Veli Olavi,

Tämäkin tulee jäämään yksipuoliseksi pintapöyhäisyksi. Mutta kuitenkin. Sinäkin olet jäseniämme alusta lähtien. Esitelmissäsi — ainakin kuusi kpl — olet kertonut meille Lemppäälän, Irkutskin ja Alaskan perhosista ja tietysti Acerbia alpinasta. Mielenkiintoinen oli myös esitelmäreferaatti kiertokirjeessä 6/67. Siinä ilmiselvästi hahmottelet nykyisen kestoprysän prototyypin — mielestäni ensi kertaa. Löydän sieltä muovipöntöt, tetrakloretaanin, kellokatkaisijan ja jopa munapahvit.

Osuutesi hyllyjemme kirjoissa on vaikuttava. Olit mukana oman kirjamme kaikissa kolmessa osassa, samoinkuin Norström—Opheim—Sotavalta ym. toistaiseksi ilmestyneissä kolmessa osassa Pohjoismaista — kaikissa näissä levinneisyystietojen tuottajana. Suomen osalta olet jo ehtinyt makrot täyteen — onhan makrojen tilapäinen levinneisyysluttelo jo kertaalleen ilmestynyt Baptriassa. Kertomasi käytännön kokemuksesi alpinan ja Holoarectia cerviniin kasvattamisessa ovat meille monelle olleet avuksi, silloin kun julkaisusi eivät ole tuntuneet riittävän.

En sinunkaan kohdalla epäile, etteikö jatkoideoita ja tarmoa piisaisi. Me tietysti toivomme, että ehtisit sisällyttää työlistaasi levinneisyysluttelon uusimman version mahdollisimman pian, ja ehkä jossain muodossa myös painetun version puuttuvasta mittarien levinneisyystäplityksestä, vaikkapa vain Suomen osalta.

EML

Suomalaisen perhostutkimuksen vuosipalkinto 1986 Christer Hublinille ja Eino Savolaiselle

Hallitus päätti kokouksessaan 10.12.86, asettamansa asiantuntijaryhmän suosituksesta, palkita Christer Hublinin ja Eino Savolaisen ”Pohjois-Savon suurperhoset” Suomen perhostutkimuksen 6. vuosipalkinnolla.

Tutkimus ilmestyi Kuopion luonnontieteellisen museon julkaisusarjassa KULUMUS v. 1985, numerolla 8 ja on kolmas kokoinaista maakuntaa käsittelevä suurperhosfauna maassamme. Tutkijat kertovat käyneensä läpi 300.000 kokoelmayksilöä ja suuren määrän aikaisempia julkaisuja, tiedonantoja ja muistiinpanoja. Tämän kaikki ilman ATK:ta. Tiedosto on työstetty 594 levinneisyyskartakkeeksi 10 × 10 km yhtenäiskoordinaatistoa käyttäen. Lisäksi on selvitetty esiintymisen, runsauden ja yleisyyden vaihteluja yhteensä 191 lajilla: 114 runsastuneella ja 77 taantuneella lajilla. Esitetty syiden jakautuma kiinnostaa. Runsastuminen saa 60 % lajeista selitykseksen teknisen syyn,

yleensä valopyynnin käyttöönoton. 25 % lajeista selitys on klassinen: loikkari tai vaeltaja. Sensijaan taantuneista lajeista ei selitystä taantumiselle anneta yli 60 % tapauksista, vain n. 25 % lajeista kuuluu taantuneen biotoopin muuttumisen tai rajakannan luonnollisen häviämisen seurauksena.

Arvelen tutkimuksella olevan laajempiakin vaikutuksia. Sarjassa KULUMUS se on ilman muuta parhaasta päästä, rohkeiden väittää paras faunistinen tutkimus. Lisäksi ”Pohjois-Savon suurperhoset” selvästi alleviivaa, että Pohjois-Savo on muutakin kuin vain Kuopio tai Puijo. Eiköhän maakunnan luonnontutkimus saanutkin runsaita uusia virikkeitä. Suomesa julkaisu on vasta kolmas valmis maakuntafauna ja toivonkin, että se innostaisi alkamaan, jatkamaan ja julkaisemaan muidenkin maakuntien perhosfaunoja.

EML

Tiedotuksia jäsenistölle

Jäsenistö

Kuukausikokouksessa 7/86 hyväksyttiin jäseniksi Jouni Kortelainen, Olavi Lahtinen, Erik S Nyholm, Helena Nyholm, Harri Peippo, Petri Pärssinen, Sampo Syrjänen, Jan Martikainen, Jarno Mattila, Pekka Nikkari, Timo Nikki, Marko Nummela, Kimmo Saarinen ja Jani Varjo. Uusiksi jäseniksi ehdotettiin Esa Hyvärinen, Jukka Sinkkonen ja Tuomas Taavitsainen.

Kuukausikokouksessa 9/86 hyväksyttiin jäseniksi Esa Hyvärinen, Jukka Sinkkonen ja Tuomas Taavitsainen. Uusiksi jäseniksi ehdotettiin Juha Ketonen ja alle 15-vuotias Jarno Kivimäki.

Kuukausikokouksessa 1/87 hyväksyttiin jäseniksi Juha Ketonen ja Marko Tähtinen. Uusiksi jäseniksi ehdotettiin Esa Halttunen, Janne Kotiaho, Kalevi Mäntylä ja Janne Kotiaho.

Tulevia kokouksia

Maaliskuu 11.3.1987 Antti Aalto: Keräily ulkomailla. **Valokuvauskilpailun** tulokset ja palkinnot.

Huhtikuu 8.4.1987 Kauri Mikkola: ”Lukko ja avain” -mekanismit perhosten genitaaleissa.

Toukokuu 13.5.1987 Päivö Somerma: Perhosvaellukset kesällä 1986, Rauno Väisänen: Uhanaliskatsaus — kesän 1986 havainnot, Huuto-kauppa.

Nuorisosaaston kokouksia

Maaliskuu 4.3.1987 Vesa Varis: Tutustumiskäynti Helsingin Yliopiston eläinmuseon perhoskoelmiin.

Huhtikuu 1.4.1987 Aihe ilmoitetaan myöhemmin.

Toukokuu 6.5.1987 Pirkka Utrio: Syöttöpyynnin teoriaa.

KESKUSTELUA

PERHOSVAELLUKSET JA "PERHOSVAELLUKSET"

Huomioita vaelluskatsausten uudistamisesta

Ei liene odottamatonta, että koottuani 13 vuotta vaelluskatsauksia olen huomattavan kiinnostunut ja tietenkin kriittinenkin sen suhteen, miten seuraaja hoitaa leiviskänsä. Levottomuuttani on lisännyt sekä katsausten hidastunut ilmestymistahti että asian pakeilla vallinnut hiljaisuus. En ole tosin apuani tyrkyttänyt, mutta olen vaatimattomasti kuvitellut, että työn jatkaja, henkilöstä riippumatta, olisi tarvinnut evästyksiä yli kahdenkymmenen vaellustutkimusvuoteni varrelta. Onneksi yhteisenä nimittäjänä on Ilmatieteen laitoksessa Kari Ahti, joka tuntee pitkältä ajalta työtapani. Muuten en asiasta kovin paljon välittäisi, mutta toivon kovasti, että vaelluskatsaukset ilmestyisivät säännöllisesti ja pysyisivät keskenään mahdollisimman vertailukelpoisina.

Olen jättänyt v:n 1984 vaelluskatsauksen painoon Atalantaa Saksaan enkä ole ollut missään tekemisissä nykyisten katsausten kanssa. Olen siis tietenkin vapaa arvostelevaan nyt tehtyjä muutoksia — kukapa muu katsauksia ruotiskaan.

1. **Ryhmittely.** Vaeltajan havaintopyynnön ensi kertaa nähdessäni, olin todella hämmästyntynyt. Siinä oli kauan sitten hylkäämäni saksalainen jaottelu, jota olen pitänyt melko samantekevänä ja Suomen oloihin varsin sopimattomana. Perhoslajit eivät taivu mihinkään jäykkiin ryhmiin, vaan sama laji voi käyttäytyä eri tavalla samankin vaelluksen aikana ja varsinkin eri vaellusten ja eri vuosien välillä, ja leveysaste vaikuttaa vielä olennaisesti vaellusten luonteeseen. Mielestäni ainoaksi mahdollisuudeksi jää ryhmittely paikallisen tilanteen mukaan, siis Suomessa sen mukaan, miten lajit vaeltavat Suomeen.

Nyt lienee mallia otettu suoraan saksalaisesta ryhmittelystä, koskapa osa selvimmistä meikäläisistä vuodenaikaisvaeltajista on ns. aluevaeltajissa: *Pieris brassicae*, *Artogeia rapae*, *Colias hyale*, *Phlogophora meticulosa*, *Plutella xylostella*. "Kaukovaeltajia" on muissa ryhmissä ainakin *Udea ferrugalis*. Sekä "aluevaeltajissa" että "kaukovaeltajissa" on koko joukko ekspansio- tai muuten epävakaa esiinty-

viä lajeja, joiden selvistä yhtäaikaisista vaelluksista ei ole meiltä mitään näyttöä: *Noctua comes*, *N. janthina* (muut *Noctua*-lajit olisivat aivan saman luonteisia; laji *chardinyi* taas ei ole *Noctua* mutta on selkeästi vaeltanut ilmavirtausten mukana), *Cucullia fraudatrix*, *Amphipyra berbera*, *Apamea monoglypha* (!), *Autographa mandarina* (on kyllä lentänyt Ruotsiin ja Tanskaankin, mutta vaeltaminen ei näy meillä havaintoaineistosta), *Mythimna turca*, *Macdonoughia confusa*, *Scopula ornata*. Tytä *luctuosa* tuskin ilmaantuu meille kauempaa kuin Itämeren piiristä loikkarina.

Ryhmittelystä puuttuu sellaisiakin lajeja, joista meiltä on havaintoja tulovaelluksista, esim. *Inachis io*, *Colotois pennaria*, *Erannis defoliaria*, *Actebia fennica* sekä koko joukko loikkareita. Sen sijaan siellä on kaksi lajia, joita ei ole koskaan tavattu Suomessa: "*Porphyria*" *ostrinalis* ja "*P.*" *parva* (näillä tarkoitettaneen *Eiblemma minutata* ja *E. purpurina*).

2. "**Perhosvaellukset**" ja **ajautumiset.** Päivö Somerma ilmoittaa, että termien "vaeltaja" ja "vaeltaja" käyttö on virheellistä, koska tähän pitäisi liittyä omaehtoisuutta. Hänen mielestään "itse, siirtymistapahtumassa perhonen ei aktiivisesti vaella, vaan ajautuu sattumanvaraiseen suuntaan". Kirjoittaja olisi voinut tutustua paremmin kirjallisuuteen. Kysymys on näet keskusteltu ja tutkittu pois päiväjärjestyksestä parikymmentä vuotta sitten (vrt. Kennedy 1961, Johnson 1969). On todetty, että olipa vaeltajana perhonen, kirva, kulkusirkka tai jokin muu, sen vaeltaminen ilmavirtauksessa on nimenomaan **aktiivista vaeltamista** riippumatta siitä, ajautuuko se tuulen mukana vai orientoituuko se jonnekin päin. Viime vuosien keskustelunaihe on ennemminkin ollut, ovatko ilmavirtauksessa vaeltavat hyönteiset ehkä valinneet kompassiorientaation avulla itselleen sopivan suuntaisen virtauksen (Baker 1982: itse en juuri usko tähän, ks. Mikkola 1986, Insect flight -teos, jossa paljon SPS-aineistoa).

Juuri vaeltamisen aktiivisuudesta johtuu, että vain tietyt lajit, yleensä tunnetut vaeltajat tai loikkarit, ilmaantuvat meille vieraisille. Tuuli ei pysty tempaamaan maastosta mitä tahansa perhosia. Heti Suomenlahden ja Ahvenanmeren takana elää koko joukko meiltä tapaamatomia lajeja, jotka eivät kuitenkaan vaelle meille. Niiltä yksinkertaisesti puuttuu tämä tarvittava käyttäytymisen muoto, aktiivinen vaeltaminen ilmavirtauksissa (tai ne tekevät sitä liian harvoin tullakseen havaituiksi meillä). Paikallisena pidetty lajikin voi kuitenkin yhtäkkiä suotuisissa olosuhteissa vaeltaa: *Xanthia gilvago* teki sen ja taisi jäädä asumaan meille.

Tällaisista harvoin sattuvista vaelluksista käytäisiin edelleen termiä "loikkaus", joka epävirallisesta luonteestaan huolimatta kuvaa tapahtumaa hyvin. Eri asia on, kannattaako tällaisten kertakäyttöloikkausten perusteella lajeja sijoittaa mihinkään vaeltajalistoilte.

3. **Sääkatsaukset.** Lukijaa ihmetyttää, miksi sääitä kuvataan kahdessa eri kohdassa, jotka eivät edes aina ole kovin hyvässä sopusoinnussa keskenään (Ahti: "elokuun 8:nneistä päivästä syyskuun 8:een päivään sää oli normaalia lämpimämpää", Somerma elokuusta: "loppukuukuu aina 19. päivästä alkaen oli epävakainen ja valtaosin myös viileä"). Ilmastotaulukon arvoa heikentää, että koko maa on pyritty sisällyttämään siihen: sellaiset ilmaiset kuin "25...200" tai "50...400" % sadetta eivät anna lukijalle juuri mitään. Aikanani pyrin kuvaamaan maan eteläkolmanneksen tilannetta länneistä itään, ja niistä luvuista vielä näkee, millainen ko. kuukauden luonne on ollut.

Ahdin sääkatsauksen vaellussäätaulukko antaa olennaisesti tarkemman kuvan kuin omien katsausteni pelkät päivämäärät ja arviointi hyvä-kohtalainen. Olisin edelleen termin "kohtalainen" kannalla, sillä "heikko" ei kannata edes mainita eikä siinä tule perhosia. Matalien suihkuvirtausten mainitseminen on tervetullut lisä. Somerman katsaukseen on siirtynyt Ilmatieteen laitoksen säätiedotusten heikko kieltä: siinä "saadaan" paljon, muttei kiintoisia perhosia, vaan "vettä", "yöpakkasia ja lumikuuroja" jne. Ilmaiset vaikuttavat humoristisilta, koska "saaminen" on perussävyltään positiivista ja henkilöitynyttä. (Onneksi Baptriassa ei voi seisoa sääkartan edessä niin kuin TV:ssä tehdään!)

4. **Vaelluskatsaukset.** Tärkeimmät vaeltajat on nyt esitetty taulukossa. Aivan erinomainen idea on merkitä vaellussäät pystykaistoiksi taulukkoon. Ehkä vielä voisi käyttää erilaista rasteria ja hyviä ja heikkoja/kohtalaisia vaellussäitä varten. Myös kestorysäjana sekä mahdollisuus esittää tarkkoja ja epätarkkoja päivämääriä "läjässä" ovat tervetulleita uutuuksia.

Taulukot ovat toki aina havainnollisia, mutta vaikka tanskalaisetkin ovat niitä harrastaneet, vieroksuin niitä, koska niitä on niin vaikea saada täsmällisiksi. Somermankaan taulukko ei ole yksilötarkka, kuten odottaisi: "Piste tai jana tarkoittaa yhtä havaittua yksilöä", mutta *Pteris*-rivissä on vain kaksi pistettä. Ainakin kotimaisten sukupolvien kohdalla, joista lukumääräarviot voivat olla miltei yhtä tyhjän kanssa, voisi olla oma merkkinsä, yhtäjaksoinen zikzak-viiva tms., ja sen alapuolella arvio.

Täsmällisyydessään *Plutella xylostella*- ja *Autographa gamma*-kaaviot ovat erinomaisia. Mielestäni kuitenkin taulukoilla ei pidä korvata tekstin päivämääriä, vaan sittenkin taulukon pitäisi ensisijaisesti toimia tekstin visuaalisoinnana (läheskään kaikkien havaintojen päivämääriä ei saa selville taulukosta, varsinkin kun sen keskiosa on painoteknisistä syistä hävinnyt jonnekin). Taulukkoakin voisi tässä mielessä parantaa: siinä voisi olla esim. viiden päivän välein heikot pystyviivat (kertatyö, jos käyttää samaa lomaketta vuodesta vuoteen).

Edellä mainittiin jo, että nykyään tehdään liian helposti ekspansio- ja muista epävakaita lajeista vaeltajia. Somerman muuttamista näistä lajeista koskevista maininnoista saa sen käsityksen, ettei asioita ole meillä ennen käsiteltykään: mm. kun hän arvelee, että *I. contusa* "pystyy suotuisina vuosina myös lisääntymään maassamme", niin jo yökköskirjassa kerrotaan sitä saatavan (paikallislajin tavoin) nimenomaan oikeista elinympäristöistä. Fennoskandinen jymylöytö on, että lajia on saatu 2 yks. Norjasta v. 1983 (G. Söli); 2 yks. + elinympäristö viittaavat paikallisuuteen, mutta tapaus vaatii huolellisen sääkarttojen tutkimisen (meillä oli 30 asteen helle).

Katsauksen kiinnostavuutta ja informaatioisisältöä lisää havaintojen vertaaminen aikaisempiin tietoihin: niinpä "vain yksi" *P. daplidice* lienee ensimmäinen havainto 17 vuoteen ja "vain yksi" *N. janthina* lienee 8. yksilö maasta. Lieneekö unohtunut, mutta mielestäni on olemainen heikennys entiseen käytäntöön verrattuna, ettei 0-lajeista ole julkaistu luetteloa. Sen saattaa arvata, ettei *Acherontia atroposta* saatu yhtään, mutta miten oli mm. *Eilema griseolumin* ja *Actebia fennican* laita.

Lopuksi. On varsin ymmärrettävää — sitä on nähty monet kerrat ennenkin, että "vihainen nuori mies" haluaa repäistä ja painaa oman leimansa julkaistavaan tuotteeseen. Toivon, että esittämäni, pääosin rakentava kritiikki on omiaan pehmentämään linjaa ja johtamaan hyvään, vanhoja katsauksia parempaan tulokseen. Tämä paremmuus ei näet mielestäni ole vielä tosiasia, joskin mahdollisuudet parannukseen ovat selvästi olemassa.

Pohjoismaiden ulkopuolelle SPS:n toiminta on erityisesti näkynyt Atlantassa ilmestyneinä vuosittaisina vaelluskatsauksina, joissa on aina mainittu eräänlaisena vaellusvuoden laadun mittana havaintojaan luovuttaneiden SPS:n jäsenten määrä (se olisi tärkeä tieto edelleenkin). Toivottavasti näiden katsausten ilmestyminen tulee jatkumaan katkeamattomana Atalantasassa, joko itsenäisinä julkaisuina tai osallistumalla fennoskandiseen yhteistyöhön, johon tans-

kalaiset ehtivät jo minua houkutella. Vaelluskatsauksen kokoamisessa on kova työ, ja onnistumisen ensimmäisenä edellytyksenä on tinkimätön tuki jäsenistön taholta, nimitään viiveetön ja täydellinen havaintojen saanti. Toivon, että kaikki perhosseuran jäsenet osallistuvat tähän innokkaasti (huolimatta siitä, ettei Somerma enää nimeltä kiitäkään)!

Kauri Mikkola

Edellisen innoittamana

Hämmästykseni oli suuri, kun Kauri Mikkola saatuaan Baptria 3/1986:n muutaman päivän aikana innostui tuottamaan 7—8 liuskaa pontevaa kritiikkiä koskien artikkeliani. Tapoihin kuuluu, että tällaisissa tapauksissa kirjoitetaan vastine. Näin menettelen, vaikka pidänkin sitä osittain tarpeettomana.

1. KM aloittaa kritiikkinsä hämmästelemällä uuden tietojenkeruulomakkeen saksalaista luokittelua. Hän on hylännyt jaottelun jo aikojen sitten oloihimme sopimattomana, ja toteaa, etteivät perhoset taivu mihinkään jäykkiin ryhmiin. Tämä on mitä suurimmassa määrin paikkansa pitävää. Herääkin kysymys, mihin lomakkeen lajilistalla on pyritty. Ensiksikin melko laajaa listaa käytettiin osoittamaan sitä, minkä tyyppisistä lajeista halutaan tietoja. Aiemmin vastaavassa lomakkeessa oli mainittu vain joitakin lajeja. Listalla, tai sen jaottelulla ei sinänsä ole mitään käytännön merkitystä, sillä lopultahan kuitenkin saatujen havaintotietojen pohjalta yhteenvetoa tekevä henkilö päättää, käyttääkö hän jonkinlaista jaottelua vai ei. Toisaalta, jos jaottelua käytetään edes esimerkkinä, lienee perusteltua käyttää Euroopassa edes jollain tavoin hyväksyttyä luokitusta.

En ota kantaa mikrojen nimistössä mahdollisesti oleviin virheellisyyksiin, enhän niistä juuri mitään tiedäkään. Toisaalta en ole myöskään listaa laatinut, ainoastaan keskustellut sen yleislinjoista.

Uuden lomakkeen suunnittelussa pyrittiin helpottamaan tiedonkeruuta ja toisaalta lomakkeita yksinkertaistamalla nopeuttamaan vastaajien työtä. "Vaeltajatietojen" osalta tässä ilmeisesti onnistuttiinkin, sillä uusi lomake tuotti tietoja kaksinkertaisen määrän vuoteen 1985 verrattuna.

2. Kuten KM mainitsee aiheesta "perhosten vaeltaminen/ajautuminen" on keskusteltu ja kiistelty. KM mitä ilmeisimmin uskoo aktiiviseen vaeltamiseen, muttei ns. kompassiorientaatioon. Minä en yleisesti ottaen usko "aktiiviseen vaeltamiseen". En kiistä, etteikö joillain lajeilla tällaista voisi esiintyäkin, mutta pääsääntöisesti mielestäni kyse on hyönteisen ajautumisesta ilmavirtojen mukana sattumanvaraiseen suuntaan (ei siipien räpyttely tee tapahtumasta aktiivista vaeltamista).

"Tuuli ei pysty tempaamaan maastosta mitä tahansa perhosia", toteaa KM. Eipä niin, mutta jokainen perhosia enemmän tarkkaillut tietää, että eri vrk:n aikoina, eri ikäisinä tai esim. parveillessaan, munimislennolla ollessaan jne. perhoset lentävät eri korkeuksilla. Myös biotoopin kasvillisuuden sulkeutuneisuus ja paikan asema tuuleen nähden jne. vaikuttavat siihen miten tuuli "pääsee käsiksi" vaihtelevasti käyttäytyviin perhosiin.

Oleellinen kysymys "vaelluksista" puhuttaessa on myös lentokorkeus. Periaate "mitä korkeammalla lennät, sitä pidemmälle pääset" pätee joidenkin pienten lajien kohdalla, mutta korkeuden kasvaessa liiaksi, käy kuten KM:n kirvan — "aktiivisen vaeltajan", jonka on todettu taitavan aika ajoin taivalta liikuntakyvyttömänä, "jäätynenä".

3. Syy siihen, että Baptria 3/1986:ssa oli kaksi erillistä kirjoitusta säästä, oli seuraava: Kari Ahti toimitti allekirjoittaneelle valmiin artikkelin kesän 1985 vaellussäistä. En luonnollisestikaan voi omia tarvitsemiani tietoja ko. artikkelista, vaan ainoastaan viitata siinä olleisiin tietoihin, kuten yleinen käytäntö on. Tämä tietenkin edellyttää, että K. Ahdin kirjoitus on julkaistu, tai muulla tavalla artikkelini lukijoiden saatavilla. KM:n havaitsema ristiäriä artikkeleissa on valitettava.

Malli käyttämäni KM:n mukaan "lukijalle mitään antamattomaan taulukkoon" on saatu KM:n viimeisestä vaelluskatsauksesta (Baptria 9(4) 1984 (näin jonkinlaisen vertailukelpoisuuden takia). Erona on vain se, että vaellussäät on jätetty em:n K. Ahdin artikkelin takia pois. KM ei kyseisessä artikkelissaan mainitse mitään siitä, että taulukko käsittelee vain maan eteläistä kolmannesta.

4. Suunnitellessani artikkelissani sittemmin käyttämäni taulukkoa, pidin lähtökohdana havainnollisuuden vaatimusta. Mielestäni huolellisesti laaditusta taulukosta lukijan on suh-

teellisen helppo saada käsitys saatujen yksilöiden määristä, pyyntiajankohdista ja niiden ajallisesta suhteesta ajautumiseen soveltuviin säätyyppeihin. Kun vielä joitakin pieniä parannuksia on tehty, toivon, että käyttämäni esitystapa on seuramme jäsenten tarpeita ajatellen sopiva.

KM arvostelee sitä, että kaikkia yksilöiden saantipäivämääriä ei ole lueteltu tekstissä. Toetan artikkelissani, että — ”taustatietoja, joita voi tarvittaessa täydentää Makrotiedonannot 1985-artikkelista (Repo 1985) ja Mikrotiedonannot 1985-artikkelista (Kerppola et al. 1986)”. En katso aiheelliseksi sitä, että lehden palstoilla jo ansiokkaasti kertaalleen esitetyt havainnot kirjattaisiin tässä yhteydessä uudelleen.

Aiempina vuosina ilmestyneistä KM:n kat-sauksista poiketen olen viitannut muutamin kohdin aiempaan kirjallisuuteen. *I contusan* yhteydessä en kirjallisuusviitettä ole merkinnyt. Ei myöskään juuri muualla lajitäsmennysten kohdalla niitä ole käytetty, poikkeuksena *H. ultima*. Tästäkin paikasta viitteen (Mikkola—Jalas 1979) olisi voinut artikkelin yleisen linjan takia jättää pois, sillä jos viittaaminen käsikirjojen yleisesti hyväksytyihin käsitäisiin tai niissä esitettyihin perustelemattomiin väitteisiin olisi otettu yleiseksi säännöksi, niin viitteiden määrä häittäisi jo luettavuutta. Artikkelissa on pyritty viittaamaan vain sellaisiin lähteisiin, jotka ovat tekstin rakenteen ja ymmärrettävyyden kannalta oleellisia.

On selvää, että KM vuosia vaelluskatsauksia laatineena tietää paremmin montako *janthinaa* Suomesta on saatu jne. Toivottavasti tällaisen tiedon mainitsematta jättäminen ei vesitä kirjoitelmani arvoa täydellisesti. Ne, jotka tällaista tietoa tarvitsevat, ilmeisesti pitävätkin yksilöllistä kirjaa allekirjoittanutta paremmin.

Lopuksi

Kun otin vastaan Baptrian päätoimittajan tehtävät vuoden 1986 alussa, pyrin samalla toteuttamaan jo osin edellisenkin päätoimittajan mielessä olleita uudistusajatuksia. Luonnollisesti mielessäni muotoutui kuva siitä, millaisena haluaisin ”lehteni” nähdä. Lehden koon muutos, valoladonnan laadullinen paraneminen jne. olivat keinoja toteuttaa tätä uudistusta. On luonnollista, että jokainen haluaa painaa ”oman leimansa” julkaistavaan tuotteen (kuten ehkä edellä oleva KM:kin kirjoitus osoittaa). Tarkoitukseni on kuitenkin ollut sekä kehittää edelleen lehteämme että muotoilla ”vaeltajakatsaus” paremmin jäsenistömme tarpeita vastaavaksi.

Mielestäni olen yrityksessäni kohtuullisesti

onnistunut. KM on esittämässään (kuten hän itse toteaa) *pääosin* rakentavassa kritiikissä selkeästi eri mieltä. Ilmeisesti lukijoiden onkin otettava ko. artikkelini ja KM:n vastaava artikkeli esim. vuodelta 1984 esiin ja arvioitava tilanne itse.

Päivö Somerma

Tiedotuksia jäsenistölle

SUOMEN PERHOSTUTKIJAIN SEURA r.y. LEPIDOPTEROLOGISKA SÄLSKAPET I FINLAND r.f.

Taloussuunnitelma vuodelle 1987

Tuotot		
Painatus ja postitus	50 000,—	
Muut kulut	1 700,—	51 700,—
Kulut		
Valtionapu	4 600,—	
Jäsenmaksut	46 500,—	
Korkotuotot	200,—	
Muut tuotot	500,—	51 700,—

Jäsenmaksu

Baptrian painoasu on kohentunut mm. uuden valoladontamenetelmän vuoksi.

Uusi painantamenetelmä sekä yleinen painatuskustannusten kohoaminen ja seuran muiden tuottojen ennallaan pysyminen edellyttävät jäsenmaksujen nostamista vajalla 40 prosentilla.

Syyskokous on johtokunnan ehdotuksesta vahvistanut vuoden 1987 jäsenmaksuiksi seuraavat:

Varsinainen jäsen	70,—	(50,—)
Opiskelijajäsen	40,—	(30,—)
Perhejäsen	40,—	(30,—)
Nuorisojäsen	40,—	(30,—)
Liittymismaksu	30,—	(20,—)

(suluisissa 1986 luvut)

Ainajäsen 15* varsinaisen tai perhejäsenen jäsenmaksu

Erkki Franssila

Tiedotuksia jäsenistölle

Keräilytarvikkeiden välitys

Monien sekaannusten ja molemminpuolisten mieliharmien välttämiseksi, olen koettanut laatia pelisääntöjä tarvikewälitykseen.

1. Mitä välitetään

Ajoittain on Baptriassa ilmoitus niistä tarvikkeista, joita välitetään: neuvoja, lamppuja, sähkötarvikkeita, levityslautoja, eripainoksia ym. Pääsääntöisesti kysymyksessä on yhteistilausten ylijäämääriä, joten tarvikkeita on vähän. Baptrian ilmoituksen hinnat eivät ole sitovia. Hinnat ovat saattaneet juuri muuttua esim. Rahaston hoitokunnan päätöksellä.

Perhoskaappeja, -laatikoita ja -kirjoja ei tarvikewälitys välitä. Niistä on ajoittain yhteistilaukset, joista ei ylimääriä jää. (Perhosrysät ja -laatikot, vrt. myös Baptrian ilmoitukset).

2. Kenelle välitetään

Tarvikkeita välitetään seuramme henkilöjäsenille, ei siis ulkopuolisille. Myös jäsenen on syytä neuvotella hyvin suurista tilauksista etukäteen. Museoiden, yliopistojen ja muiden yhteisöjen tilauksia emme voi vaikeuksitta toimittaa.

3. Miten välitetään

Tarvikkeita saa seuran kuukausikousten yhteydessä. Pääkaupunkiseudun

ulkopuolella asuvat jäsenet voivat myös tilata tarvikkeita kirjallisesti tarvikewälittäjältä, mielellään Baptriassa olevaa tilauskaavaketta/kopiota käyttäen. Tällöin tavat toimitetaan postiennakolla. Ei siis puhelimitse, eikä laskuun. Kirjallisten tilausten toimitusaika on yleensä n. 3 viikkoa, koska tilauksia ei yksitellen lähetetä. Harrastusaikana toimitusaika voi olla jopa 6 viikkoa. Nimenomaan kesällä ei "viime tipan" tilauksia kyetä lainkaan toimittamaan. Lamppuja ei lähetetä postitse, vaan ne on noudettava kuukausikouksista tai erikseen sopien tarvikewälittäjältä kotoa. Kannattaa kartoittaa omat varastot ja tarpeet hyvissä ajoissa ennen sesonkia, ja lähettää tilaus. Lisäksi olisi erittäin suotavaa, ja tällaista menettelyä on myös käytetty, että ulkopaikkakuntalaiset tekisivät yhteistilauksia postituksen helpottamiseksi.

Systeemi on vähän tiukka, mutta voimavarojakin välityksen hoitamiseen vapaaehtoisvoimin on rajoitetusti. Toisaalta esim. verotussäännökset pakottavat eräisiin kummallisuuksiin. Muistakaa kuitenkin, että näitä sääntöjä huolellisesti noudattaen, voimme pitää hintamme selvästi edullisempina kuin kaupoissa.

Mikael Sinervirta
tarvikewälittäjä

BAPTRIANEULA

Ostaisin mielelläni Baptria-rintaneulan. Omani olen kadottanut ja nyt huomaan, että sellaista usein tarvitsisin, erityisesti virallisentyypisissä tilaisuuksissa.

Erkki M. Laasonen, pj
osoite II kannessa

Tarvikewälityksestä on lopussa tällä hetkellä: Neulat No 00, 0, 010, 015 ja etikettineulat No 801, sekä levityslaudat No 3 ja 4. Neulatilauksia pyritään hoitamaan ja täydennys saamaan keväen aikana.

Tarvikewälittäjä

Tiedotuksia jäsenistölle

Edullinen kloroformin yhteistilaus

Tulen taas tänäkin keväänä tekemään seuran jäsenistölle kloroformin yhteistilauksen. Kyseessä on teollisuuskloroformi, joka on tehtaan apteekkikloroformin luokkaa mutta puhtausasteeltaan heikempi. Hinnaltaan tämä kloroformi on tosi edullista. Hinta on 30 kg:n (20 l:n) astialta 380,— mk ja 15 kg:n (10 l:n) astialta 200,— mk. Lisäksi rahtikulut. Tilaukset osoitteella: LEIF EKHOLM, Friskinkatu 2 A 34, 20350 TURKU 35, puh. 921-387 647.

Vaihtotilaisuus

Kevätvaihtotilaisuus pidetään 11. huhtikuuta 1987 Helsingin yliopiston eläinmuseon suuressa luentosalissa, P. Rautatienkatu 13, Helsinki 10. Vaihtotilaisuus alkaa klo 11.00. Pääpaino vaihdossa on mikroissa, mutta myös makrovaihtajat ovat tervetulleita.

Huomatkaa

Toukokuun kokouksen yhteydessä järjestetään huutokauppa, johon toivotaan saatavan jäsenistöltä lahjoituksina perhosia, kirjallisuutta ym. harrastukseen liittyvää. Lahjoitusten tulee olla viimeistään huhtikuun kokouksessa, jonka jälkeen niistä laaditaan huutokauppuuttelo.

Henry Holmberg

UUTUUS

Rysäpurkin suojaussi

Hyönteismyrkky on yhä kalliimpaa, suojaussi vähentää rysäpurkin lämmönousua päivisin, tällöin myrkytyn kulutus laskee merkittävästi ja materiaali säilyy paremmin. Ehkäisee maastossa asiantonta kajoamista rysäpurkkiin. Suojaussi on mahdollista sulkea alareunasta lukolla.

Lukko ei kuulu mukaan. Valmistusaine: siliikonikäsitelty alumiinikangas.

TILAUS

Haluan seuraavat tuotteet postissa kokouksessa 4 5

kpl	à	Varaosat		Heijast. kpl à	Suppilo kpl à	Rengas*) kpl à	yht.
		Katto kpl à					
Isorysä (Goljath)	210,—	50,—		100,—	60,—	19,—/15,—	
Vakiorysä	160,—	40,—		80,—	40,—	15,—/12,—	
Syöttirysä	80,—	30,—	X		40,—	12,—/10,—	
Suojaussi	35,—	(noin 7 litran astialle)					
Suojaussi	25,—	(noin 3 litran astialle)					

) (Varaosasuppilo ilman rengasta)

Nimi: _____
 Osoite: _____
 Postitmp: _____
 Puh n:o: _____
 Pvm: _____
 Allekirjoitus: _____

Postita osoitteella: Heikki Anttila, Alalinnake
 1 D 31, 02160 ESPOO. Voit myös tilata auto-
 maattivastajaan numerossa 452 1987.

HAKEMISTO — INDEX

vol II 1986

Laatinut:
Pekka Koskinen

LAJIHAKEMISTO — ARTINDEX

- abbreviana, Epi 34
 abrasaria, Xan 78
 absinthiata, Eup 79
 absinthii, Cuc 16
 achine, Lop 16, 74
 actaeata, Eup 14, 82
 adpersella, Col 30
 adultera, Cat 66, 68
 aemulana, Euc 34
 aequalis, Eud 36
 aereipennella, Lam 26
 aestivella, Met 23
 affinitatum, Per 79
 ahenella, Col 29
 albedinella, Buc 16, 27
 albibimaculella, Tri 26
 albipunctata, Cyc 78
 albitarsella, Col 29
 albulata, Ast 16
 albulatum, Per 79
 alburnella, Tel 31
 alchemillatum, Per 79
 algidana, Apo 34
 alismana, Pha 35
 allous, Ari 71
 alniarius, Enn 14
 alpicola, Xes 79
 alpina, Ace 16, 79
 alpinana, Dic 35
 alternana, Ste 35
 alternata, Epi 78
 amandus, Agr 13
 amica, Ble 83
 anceps, Apa 16
 anderidae, Phy 27
 andromedae, Pyr 16, 78
 angulifasciella, Tri 26
 angusticollis, Tis 26
 annotinata, Xan 78
 anonymella, Ete 32
 anthemidella, Iso 16
 antiqua, Org 15
 apicella, Anc 34
 apollo, Par 16, 81
 appensata, Tri 16, 77, 79, 80
 aputata, Col 14
 aquilonaris, Bol 78
 arctostaphyli, Col 73
 argentea, Cuc 16, 83
 argentsignella, Buc 16
 arion, Mac 16
 armigera, Hel 62, 65, 67, 73
 artaxerxes, Arc 71
 artemisella, Scr 32
 arundinetella, Mon 31
 assimilata, Eup 15
 astrantiae, Ago 31
 athalia, Mel 13
 atomaria, Ema 79
 atrifrontella, Tri 16
 augur, Gra 79, 83
 aulica, Hyp 16
 auricoma, Acr 79
 aurinia, Eur 16
 auritella, Opo 26, 73
 autumnata, Opo 74
 autumnata, Epi 79
 baliodactylus, Pte 37
 bankiana, Del 84
 baton, Pse 16
 berbera, Amp 65, 67
 bergstraesserella, Gly 28
 betulac, Par 27
 betulanus, Arc 33
 betulicola, Cal 27
 betulicola, Sti 26
 betulina, Pro 76
 bidentata, Gon 14
 bifida, Fur 79
 bifida, Har 13
 bilunaria, Sel 79
 biren, Mam 15, 79
 bistratellus, Apo 37
 blandiatum, Per 79
 bohemanni, Ana 79
 bore, Oen 78
 borealis, Xes 16
 boreella, Bry 31
 bractea, Aut 15
 brassicae, Mam 83
 brassicae, Pic 15, 16, 62, 64, 67
 brevilinea, Pho 16, 73
 brizella, Ari 16
 brongniardellus, Acr 16
 brumata, Ope 14
 brunnea, Dia 15
 brunneata, Ita 79
 brunnichella, Ste 30
 buettneri, Sed 62, 65, 67, 84
 byssata, Ent 78
 caelebipennella, Col 16
 caesiata, Ent 78
 caespitiella, Col 30
 calidella, Eph 74
 campoliliana, Euc 34
 capitata, Ecl 16
 capreella, Buc 27
 captiuncula, Pho 16
 capucinus, Bos 74
 carbonaria, Sem 79
 cardamines, Ant 78
 cardui, Cyn 62, 64, 67
 carelica, Col 30
 cariosella, Dig 16
 carmelita, Odo 14
 carpinata, Not 48
 castaneae, Phr 27
 c-aureum, Lam 65, 67, 84
 celsia, Cal 14
 centaureae, Pyr 16
 cerasicollis, Phy 27
 cespitalis, Pyr 36
 cespitis, Tho 14, 15
 chariclea, Clo 78
 chloerata, Chl 79, 82
 chlorana, Ear 84
 chrysodactylus, Oxy 37
 ciliaris, Nas 36
 cinerascens, Car 14
 cinerascens, Dic 35
 circellaris, Agr 14, 15
 citrata, Chl 15, 78
 citrinalis, Hyp 31
 claucinalis, Ort 36
 clerkella, Lyo 27
 coeruleata, Hyd 14
 coffeella, Cal 27
 comes, Noc 64, 67, 83
 comma, Hes 16, 78
 comma, Myt 13
 compsa, Ela 30
 comptana, Anc 34
 concretanus, Ole 33
 congelatella, Exa 75
 consimilella, Met 73
 consocia, Lit 48
 consonaria, Etc 13, 14, 82, 85
 consortana, Dic 35
 conspersa, Had 14
 conspicua, Pol 77, 79, 80
 contaminella, Ped 36
 contigua, Mam 15
 contusa, Ipi 62, 65, 67
 convolvuli, Agr 62, 64, 67, 82
 coracina, Gla 79
 cordigera, Ana 79
 cornucopiae, Cyd 35
 cornuta, Col 29
 corollana, Cyd 35
 corivalaria, Sco 16

- costaestrigalis, Sch 15
 crataegella, Scy 16, 23
 crataegi, Tri 78
 crenulella, Apt 16
 crepusculella, Opo 26
 cribrellus, Mye 37
 cribrumalis, Mac 85
 cristatella, Buc 27
 cuneatella, Gel 31
 cuprea, Che 14
 cupriacella, Nem 16, 26
 curvatula, Dre 13, 81
 cuspis, Acr 83
- dahlii, Dia 14
 daplidice, Pon 62, 64, 67, 81
 decimalis, Tho 15
 degenerana, Nyc 15
 dentalis, Cyn 16, 36
 depressana, Dep 31
 depuncta, Agr 73
 derivata, Ant 85
 diamina, Mel 16
 diasema, Syn 77, 79, 80
 diederichiella, Ela 30
 diniana, Zei 53
 directella, Col 30
 disa, Ere 78
 dispar, Lyc 16
 dissolutanus, Ole 33
 distensa, Xes 79
 divisella, Mom 32
 dodoncata, Eup 16
 dominula, Cal 62, 64, 67
 dovrensis, Had 16, 79
 dromedarius, Not 79
 dryadella, Sti 16
 dryadella, Nep 74
 dumentana, Pan 33
 dum, Lem 16
 duplaris, Och 15
- egeria, Par 13
 elegans, Ela 30
 eleochariella, Bis 31
 elongella, Cal 27
 elpenor, Dei 13
 embla, Ere 16, 78
 emortualis, Tri 14
 erxebella, Roe 74
 erythrocephala, Con 16
 eskoi, Ela 30
 eumedon, Eum 78
 eunomia, Pro 78
 euphorbiana, Lob 34
 euphrosyne, Clo 78
 excelsa, Aut 84
 exulans, Zyg 12
- fagata, Ope 14
 fagella, Diu 31
 falcataria, Dre 81
 farinella, Men 16
 fasciapennella, Kes 28
 fasciaria, Hyl 79
 fennoscandica, Eup 16, 79
 ferrea, Mon 31
- ferrugalis, Ude 36
 ferrugata, Xan 78
 festucae, Plu 79
 filipendulae, Zyg 12
 fimbrialis, Tha 16
 finitimella, Par 27
 flamma, Sen 16
 flavicinctata, Ent 16, 78
 flavicornis, Ach 78
 flavimaculella, Tel 31
 flavimitrella, Lam 26
 flaviventris, Syn 73
 fluctuata, Xan 78
 fluxa, Pho 15
 forficella, Har 31
 fraterculana, Apo 34
 fraudatrix, Cuc 62, 65, 67, 83
 fraxinellus, Pra 28
 freija, Clo 16, 78
 freyerella, Cos 31
 frigga, Clo 16, 78
 frigidaria, Sco 78
 frischella, Col 29
 fuliganus, Ole 76
 fulminea, Eph 62, 66, 68
 fulvalis, Ude 73
 fulvata, Cid 82
 fulviguttella, Pha 29
 fumella, Nep 37
 funebris, Sym 79
 furcata, Hyd 78
 furcula, Har 13
 fusca, Pvg 79
 fuscoargenteus, Hep 16, 26, 56, :
 fuscocuprella, Col 29
 fuscopterella, Scy 33
- gallii, Hyl 62, 64
 gamma, Aut 65, 67
 ganna, Hep 26
 gelida, Xes 79
 gelidata, Eup 79
 gelidella, Sop 32
 geminipuncta, Arc 84
 gemmea, Pol 14
 gilvago, Xan 65, 67, 83, 85
 gilvicomana, Pha 35
 glandon, Agr 16, 78
 glutinosae, Sti 26
 glyphica, Euc 13
 gothica, Ort 10, 48, 79
 graminis, Cer 10, 74
 granellus, Nem 27
 guentheri, Euc 34
- hackmani, Col 16, 30
 hanoviensis, Lyc 1, 2
 hastata, Rhe 79
 hastulata, Epi 78
 hebenstreitella, Cho 33
 hecla, Col 16, 78
 heinemanni, Tis 26
 heliacella, Ari 16
 heliophila, Sym 79
 helle, Lyc 16, 78
 helvola, Agr 14
 heterodactylus, Pse 37
- hirtaria, Lyc 1, 2, 48
 hockenwarthi, Syn 79
 humerella, Sop 32
 hyale, Col 62, 64, 67, 81
 hyalinalis, Mic 16, 36
 hybridella, Coc 36
 hypericella, Ago 31
- ictertia, Cir 13
 idas, Lyc 78
 iduna, Hyp 78
 ignorantella, Chi 31
 ignorata, Pam 35
 illustrana, Agr 33, 75
 illutana, Cyd 35
 illyria, Apa 14
 imatrella, Bis 16
 immutata, Sco 15, 16
 impluviata, Hyd 15
 improba, Clo 16, 78
 impura, Myt 15, 18, 20
 incerta, Ort 48, 83
 indivisa, Cyd 35
 infidana, Pcl 34
 infuscata, Chl 78
 ingrlica, Lit 14
 ingvarella, Ela 30
 inquinatana, Cyd 35
 insperatella, Cal 27
 insulana, Pam 35
 interrogationis, Syn 15, 79
 intricata, Eup 79
 inulae, Col 16, 23, 30
 io, Ina 15, 16
 iris, Hil 10, 79
- jacobaeae, Tyr 83
 jakovlevi, Gel 31
 janthina, Noc 62, 64, 67
 jubatus, Alc 16
 junctellum, Car 32
 juniperata, The 14
 jutta, Oen 78
- kadeniella, Apl 16
 karvoneni, Col 73
 kebneella, Bis 31
 klimeschi, Ser 32
 kongsvoldensis, Xes 79
 krogeri, Ela 30
- lacertinaria, Fal 78
 lacteana, Bac 34
 laetabilis, Xes 79
 laminella, Scy 33
 lanestris, Eri 78
 lantanellus, Phy 16, 23, 27
 lappona, Cho 33
 lapponaria, Lyc 79
 lapponica, Par 28
 lapponica, Sym 79
 laricella, Col 29
 laripennella, Col 30
 latefasciata, Dys 14
 laterella, Ago 16
 lateritia, Apa 79
 latipennella, Aca 32

- latruncula, Oli 15
 leguminana, Cyd 35
 lemhnata, Cat 36
 lemhnscatana, Apo 34
 lemhnscella, Not 32
 lepigone, Ath 74
 leucapennella, Cal 16, 27
 leucatella, Rec 31
 leucostigma, Cel 14
 levana, Ara 81
 libanotidella, Dep 23
 lichenaria, Cle 16
 lienigialis, Pyr 36
 ligea, Ere 14
 limbella, Sey 33
 lineana, Apo 33
 linneella, Gly 33
 lipsiana, Acl 33
 lithodactylus, Oid 37
 litterata, Dia 16
 litura, Agr 14
 lonicerac, Zyg 12, 16
 lophyrella, Sor 33
 loricaria, Ita 79
 lucens, Amp 73
 lucipetella, Nep 16, 37
 luctuata, Spa 79
 lunalis, Her 13, 16
 lutarellum, Eil 15
 lutea, Cir 14
 luteella, Sti 26
 lycan, Hyp 74
 lyngel, Xes 16, 79

 macrogamma, Aut 79
 macularia, Pse 16
 maillardl, Apa 79
 malella, Sti 16
 malvae, Pyr 13, 15
 mandarina, Aut 13, 14, 66, 67, 84
 mansuetella, Mic 25
 margaritata, Cam 82
 marginata, Lom 79
 marginea, Tis 26
 masculella, Inc 26
 maurella, Lyp 27
 medicaginis, Cyd 16, 35
 medlofasciella, Tri 26
 medusa, Ere 16
 melanocephala, Aeg 74
 melanopa, Ana 79
 mendica, Diar 79
 mesiaeformis, 16(Syn), 28(Aeg)
 messingiana, Euc 34
 meticolosa, Phl 65, 67, 84
 microgamma, Syn 79
 millefolii, Col 30
 miniata, Mil 15
 minimana, Pha 36
 minoratum, Per 79
 miscella, Mom 16
 mnemosyne, Par 16
 moestana, Apo 33
 monachella, Mon 27
 montanata, Xan 78
 munitata, Xan 78

 muricata, Ida 16
 murinella, Scr 32
 muscerda, Pel 61, 63, 67, 83
 myllerana, Cho 73

 nana, 14(Mam), 15(Had)
 napaea, Bol 78
 napi, Art 78
 nastes, Col 16, 78
 nemoralis, Pla 37, 73
 nemorellus, Cra 36
 nicias, Pse 16
 nigricostana, End 23
 nitida, Agr 16
 nobiliaria, Ent 16, 78
 noctuella, Nom 36, 64
 nordmanella, Mon 73
 nordstroemi, Hyd 73
 noricella, Sey 16, 33
 norna, Oen 78
 norvegica, Pro 27
 notha, Arc 82
 nubeculosa, Bra 48
 nubilalis, Ost 36
 nupta, Cat 85

 obfuscatus, Gno 18, 20
 obscurana, Epi 34
 obscurella, Sch 31
 obscurepunctella, Per 30
 obtusana, Acl 33
 occidentis, Lob 16
 occultus, Eur 79
 oculca, Amp 14
 olivata, Col 14
 ophiogramma, Apa 84
 optilete, Vac 78
 orion, Sco 13, 16
 ornata, Sco 82
 ornitopus, Lit 16
 osterodensis, Zyg 12, 16
 ostrinalis, Pyr 36

 pactolana, Cyd 35
 palaemon, Car 16, 78
 palaeno, Col 78
 paleacea, Ena 15
 palealis, Sti 36
 paludella, Cal 36
 paludum, Buc 37
 palustralis, Ost 16
 pandrose, Ere 78
 papilionaria, Geo 18, 20, 78
 parasella, Ela 30
 parilis, Syn 79
 paripennella, Col 30
 peltigera, Hel 62, 65, 67
 perflua, Amp 14, 84
 perfugella, Hol 25, 32
 perlucidalis, Phl 36
 permiaca, Cat 25, 36, 75
 petasitis, Hyd 16
 petasitis, Scr 32
 petropolitana, Las 15, 78
 petryi, Car 16, 32
 phlaeas, Lyc 13

 phryganella, Diu 31
 pigra, Clo 79
 pilosaria, Phi 82
 pinella, Cat 36
 pineti, Sic 27
 pinguis, Euz 37
 pisi, Mam 14, 79
 plagicolella, Sti 25, 26, 34, 75
 plantaginis, Par 79
 plecta, Och 15
 plumigera, Pti 81, 82
 poae, Ela 76
 polaris, Syn 28
 polata, Ent 78
 poliella, Agr 36
 polychloros, Nym 62, 64, 67
 polygrammella, Par 27
 pomonaria, Lyc 13, 14
 populata, Eul 78
 populeti, Ort 14, 15, 83
 populi, Poe 78
 populifoliellus, Phy 28
 porcellus, Dei 13
 posticana, Bla 34
 potatoria, Phi 18, 20
 potentillae, Col 29
 potentillae, Sey 33
 poterii, Sti 26
 praeformata, Apl 14
 prasinana, Ben 23
 pretiosa, Sti 26
 profugella, Cat 29
 promissa, Cat 16
 pronuba, Noc 14
 propinquella, Mom 32
 propulsatella, Agn 27
 prunaria, Ang 13
 prunata, Eul 78
 pruni, Rha 12, 16
 pudorina, Myt 16, 83
 pulchella, Ela 30
 pulmonaris, Aty 81, 84
 pulveratella, Xys 31
 pulverosella, Tri 26
 punctinalis, Boa 62, 66, 68, 82
 pupillata, Epi 82
 pusillata, Eup 15
 pyralina, Cos 84
 pyramidea, Amp 62, 65, 67, 83
 pyrausta, Eth 16, 23
 pyritoides, Hab 82
 pyrrhulipennella, Col 29

 quadra, Lit 62, 64, 67, 83, 85
 quadrifasiata, Xan 14
 quenseli, Cal 79
 quercifolia, Gas 81
 quercimontaria, Cyl 16
 quercus, Las 73, 78, 90
 quinqueguttellus, Phy 27

 rapae, Art 62, 64, 67
 raschkiella, Mom 32
 razowskii, Gly 33
 recens, Org 16
 rectilinea, Hyp 79

redimitella, Lam 26
 regalis, Pyr 37, 64
 revayana, Nyc 16, 84
 revinctella, Ela 31
 rhaetica, Xes 16, 79, 83
 rhenella, Nep 16
 rhombella, Gel 31
 ribesiella, Nor 28
 richardsoni, Pol 79
 rivularis (=cucubali), Had 14
 roboraria, Boa 14
 robustella, Cal 25, 27
 rolandi, Phy 27
 rosaecolana, Epi 34
 roscidana, Acl 33
 ruberata, Hyd 79
 rubi, Cal 78
 rubigana, Aet 36
 ruginata, Sco 82
 rubiginosana, Epi 34
 rufescens, Bra 32
 ruficapitella, Sti 26
 ruficeps, Pra 25, 28
 rufimitrella, Ade 26
 rumicetella, Mon 31
 rutilana, Aet 36

sabini, Psy 79
 salicella, Che 31
 salicis, Leu 79
 salopiella, Eri 26
 sambucaria, Our 17, 18, 19,
 20, 82
 satyrata, Eup 79
 saussureana, Euc 34
 scoliaeformis, Syn 28
 scopigera, Bem 16
 scutosa, Pro 62, 65, 67
 secalella, Mes 13, 14, 84

secundaria, Per 82
 sehestediana, Cho 28
 selenana, Anc 34
 selene, Clo 78
 selini, Car 14
 semiargus, Pol 13
 semicostella, Sop 32
 semirubella, Onc 37, 64
 sequax, Tel 16
 separatella, Col 30
 sericealis, Riv 15
 sericiella, Hel 27
 serraria, The 78
 sibirica, Col 25, 29
 sicariella, Sop 32
 silaceata, Ecl 15, 78
 silvicola, Car 13
 sincera, Xes 16, 83
 singula, Neo 31
 socia, Lit 14, 48
 solitariella, Col 30
 sorbi, Sti 45
 sordaria, Cat 79
 sororcula, Eil 62, 64, 67, 83
 sororiata, Car 79
 spadicearia, Xan 78
 speciosa, Xes 79

speciosella, Pso 32
 spectrana, Cle 33
 splendidissimella, Sti 26
 sponsa, Cat 62, 66, 67, 84, 85
 statices, Pro 12
 staudingerii, Had 16
 stellatarum, Mac 62, 64, 67
 sticticalis, Lox 36, 64
 straminea, Myt 83
 strelicellum, Gno 32
 strigilis, Oli 15
 strigosa, Acr 83
 stroemella, Sch 31
 subalbidella, Ela 31
 suberinella, Cal 27
 subhastata, Rhe 77, 79
 subocellea, Ela 30
 subpunctella, Aco 32
 subtusa, Ipi 15
 superbella, Eul 31
 sylvella, Yps 29
 syringaria, Ape 16

tabaniformis, Par 28
 taeniolella, Syn 23
 taurella, Och 27
 tecta, Xes 79
 tenebrata, Pan 16
 terebra, Lam 16, 73
 terminella, Eth 16, 31
 terminella, Mom 32
 ternata, Sco 78
 testata, Eul 78
 tetragonana, Epi 34
 textana, Fro 35
 thalassina, Mam 79
 thore, Clo 16, 78
 thrasonella, Gly 28
 thulea, Col 29
 tibiale, Bap 16, 77, 79, 80
 timon, Pyg 74
 tinctella, Tic 31
 tineana, Anc 34
 tischeriellum, Car 32
 titania, Clo 16
 torquatella, Ate 28
 tractella, Col 29
 tragopogonis, Amp 14
 transversata, Phi 16
 trapeziella, Bis 31
 trapezina, Cos 14
 trifolii, Dis 13
 trigeminella, Col 29
 tripuncta, Tel 31
 tristata, Epi 78
 tristrigellus, Phy 27
 truncata, Chl 78
 truncicella, Nid 27
 tullia, Coe 78
 turca, Myt 62, 64, 67, 83

ulmariae, Sti 26
 ultima, Hyd 62, 65, 67, 84
 umbrosella, Bry 31
 unculana, Anc 34
 unimaculella, Eri 26
 unigenella, Col 16

urticae, Agl 74, 78
 urticae, Spi 83

vaccinii, Con 3, 10, 11
 valesiellum, Gno 32
 variata, The 78
 v-ata, Chl 16
 venustula, Ela 84
 viciae, Zyg 12
 villosella, Pac 16
 virgaureae, Lyc 13
 virgaureata, Eup 79
 virgulata, Sco 16
 viridaria, Phy 16
 viridiana, Tor 53
 vulgata, Eup 79
 vulneratana, Hys 35

w-album, Sat 81
 w-latinum, Mam 16, 83
 wolffiellus, Nem 27

xylostella, Plu 61, 67

zelleriella, Sti 26
 zetterstedtii, Sym 16, 79
 zollikoferi, Lup 62, 65, 67

SUKUHAKEMISTO — SLÄKTINDEX

Acompsia 73
 Agrochola 13
 Anacamptis 25, 32
 Coleophora 73, 74, 76
 Conistra 13
 Cosmia 13
 Elachista 25, 31
 Ennomos 13
 Eupsilia 13
 Exapate 25, 75
 Hadena 13
 Hypphoraia 74
 Lithocolletis 73
 Litophane 13
 Mamestra 13
 Oligia 76
 Porphyrinia 73
 Rhigognostis 25, 29
 Schöyenia 74
 Scythris 73
 Sorhagenia 73
 Zygana 72

Keräilytuloksia Mäntyharjun sekä Joutsenon-Imatran alueelta v. 1986

Osmo Peltonen

Keräilyaika Mäntyharjulla 22.4.—15.10. Käytössä 2 valorysää sekä valvontalamppu. Lisäksi K. Nurmen havainnot pitäjän kaakkoisosasta. Hellepäiviä 16, lämpimiä öitä (keskiyöllä $>15^{\circ}\text{C}$) 26. Kevät ja alkukesä varsin lämpimiä, mutta 10.8. lähtien aina syyskuun loppuun huomattavasti normaalia kylmempää ja sateista, lokakuu taas normaalia lämpimämpi. Sademäärä alkukesällä puolet normaalista, loppukesällä ja syksyllä hiukan normaalia suurempi, mutta sadepäiviä paljon.

Sekä Mäntyharjulla että Joutsenossa (keräilijöinä Olli Marttila, Juha Kärkäs ym.) suurperhosten lajimäärät keskimääräistä suuremmat, nim. Mäntyharjulla 408 ja Joutsenossa 456 (molemmat uuden systeemin mukaan), ja yksilömäärät normaalit.

Mäntyharjulla plus-lajeja 44 ja miinuslajeja 56, Joutsenossa vastaavat luvut 43 ja 62, siis hyvin samanlaiset. Molemmille paikkakunnille yhteisiä plus-lajeja olivat mm.

Poecilocampa populi
Achlya flavicornis
Eupithecia exiguata
E. assimidata
Euchoeca nebulata
Trichopteryx carpinata
Aethalura punctulata
Cabera pusaria
Lomographa bimaculata
L. temerata
Odontotia sieversi
Clostera curtula
Noctua chardinyi
Diarsia brunnea
Orthosia populeti
O. incerata
Brachionychna nubeculosa
Euplexia lucipara
Ipimorpha subtusa

Abrostola triplasia
Autographa mandarina
Catocala fraxini
Rivula sericealis
Hypena proboscidalis,

Yhteisiä miinus-lajeja olivat vastaavasti mm.

Lycaena hippothoe
Cyaniris semiargus
Polyommatus icarus
Mellicta athalia
Idaea straminata
Hydriomena furcata
Perizoma parallelolineatum
Bupalus piniarius
Phalera bucephala
Cybosia mesomella
Euxoa nigricans
Paradiarsia sobrina
Lycophotia porphyrea
Tholera cespitis
T. decimalis
Mythimna conigera
Apamea monoglypha
A. crenata
A. lateritia
Amphipoea oculea
Hoplodrina alsines
H. blanda
Caradrina albina,

Mäntyharjulle uudet perhoslajit

Amphipyra perflua "10—14".8.86, 1 yks. (koord. 678:50, K. Nurmi leg.)
Autographa mandarina 26.7.—10.8.86, 6 yks. (681:49, O.P.)
Phycitodes maritima 10.—12.6.86, 2 yks. (681:49, O.P.)
Calliteara abietis 9.9.83 (678:50, K. Nurmi).

Aivan Mäntyharjun rajan tuntumassa, *Valkealan* Nuolninessä (679:49), keräsi Timo Nikki innokkaasti sekä suur- että pikkuperhosia kesäkuun alussa ja heinäkuussa, joiakin viikonloppuina myös syksymmällä. Hänen saaliinaan oli 20 sellaista suurperhoslajia, joita ei ole mukana em. luvussa, joten ne mukaan lukien tulisi Mäntyharjun seudun suurperhosten lajimääräksi 428. Pikkuperhosten joukossa oli kaksi seudulle uutta lajia: *Griselda stagnana* 5.6.86 ja *Trifurcula pulverosella* 3.6.86.

Insamlingsresultat från Mäntyharju och Joutseno—Imatraområdet år 1986

Insamlingstiden täcker i Mäntyharju 22.4.—15.10 med två ljusfallor och en övervakningslampa inklusive K. Nurmis observationer i socknens sydöstra del. 16 heta dagar registrerades (max temp. över 25 °C) samt 26 varma nätter (midnattstemp. över 15°C).

Våren och försommaren var varma, men efter 10.8 var det ända till september månads slut kallare och regnigare än normalt. Oktober var däremot varmare än normalt. Regnmängderna var i början av sommaren hälften av de normala, under sensommaren och hösten något större än normala, men regndagarna var talrika.

Både i Mäntyharju och Joutseno var storfjärilarnas artantal större än normalt, d.v.s. 408 respektive 456 (enligt nya systemet) och individantalet normalt.

I Mäntyharju registrerades 44 plusarter och 56 minusarter, motsvarande tal var för Joutseno 43 och 62, således mycket likalydande. Gemensamma plusarter uppräknas börjande från *P. populi*, *A. flavicornis*, ... (se huvudtexten). Gemensamma minusarter utgjorde *L. hippothoe*, *C. semiargus*, osv.

För Mäntyharju nya arter var *Autographa mandarina*, 6 exx, *Phycitodes maritima*, 2 exx, *Calliteara abietis*, 1 ex och *Amphipyra perflua* 1 ex.

ML

SUOMEN PERHOSET, MITTARIT, 1

- Julkaisija:** Suomen Perhostutkijain Seura ry.
Kustantaja: Suomen Perhostutkijain Seura ry.
Toimittajat: Kauri Mikkola, Ilkka Jalas, Osmo Peltonen ja Sakari Nenye (kuvat)
- Sisältää:**
- Lajit: *Archiearis parthenias* — *Baptria tibiale*
 - Lajinkuvaukset, joissa mm. piirroksia erityistuntemerkeistä, levinneisyyskartat, yleisyys ja runsaus, elinympäristö, lentoajat, pyyntitavat, kehitysasteet, talvehtiminen, ravintokasvit
 - **Värikuvataulut**
 - Lentoaikataulukot

Hinta seuramme välittämänä 160,—/kpl (kirjakauppahinta n. 220,—/kpl)

Seuramme välittää kirjaa seuraavilla tavoilla:

— Eläinmuseon ala-aulan vaatteiden vartijoiden välityksellä eläinmuseon aukioloaikoina

— kuukausikokousten edellä ja väliajoilla

— postitse tilausosoitteella: Henry Holmberg, Vainiopolku 7, 00700 Helsinki

SISÄLLYSLUETTELO**SIVU**

Hokkanen, Timo J. ja Hokkanen Hannu: Aurinkoyökkönen (Panemeria tenebrata) — luultua yleisempi ja laajemmalle levinnyt esiintymisalueellaan?	1
Tiedotuksia jäsenistölle	5
Jorma Kyrki in memoriam	6
Kunniajäsenyyksiä	7
Suomalaisen perhostutkimuksen vuosipalkinto 1986	8
Tiedotuksia jäsenistölle	8
Keskustelua	9
Tiedotuksia jäsenistölle	12
Hakemisto — Index, VOL 11 1986	12
Peltonen, Osmo: Keräilytuloksia Mäntyharjun sekä Joutsenon — Imatran alueelta v. 1986	19